№ 38. Piątek 16. Lutego 1866. Rok wydania 56.

Z Dodatkami kosztuje w prenumeracie: Bez poczty: kwartalnie 4 zł.; miesięcznie 1 zł. 40 cent. Z pocztą: kwartalnie 5 zł.; miesięcznie 1 zł. 75 c. w. a.

GAZETA LWOWSKA.

Insercya w półkolumnie drukiem garmont, 7 centów od wiersza — Reklamacye są wolne od opłaty pocztowej.

Część urzędowa.

Obwieszczenie.

Z powodu prac przygotowawczych do przypadającego na dniu 30. kwietnia r. b. XVII. losowania obligacyi lwowskiego funduszu indemnizacyjnego, będzie, zacząwszy od 15. b. m. zawieszone wszelkie przepisywanie obligacyi, jeźliby przytem wystawiane nanowo obligacye miały otrzymać odmienne numera.

Co się z tą uwagą podaje do wiadomości, że od czasu oznajmienia rezultatu losowania, mającego się odbyć na dniu 30. kwietnia r. b., mogą takie przepisywania być znowu żądane i przedsiębrane.

Z c. k. galic. Namiestnictwa w sprawach indemnizacyjnych.

Lwów, 12. lutego 1866.

Obwieszczenie.

względem wydania nowych arkuszów kuponowych do siedmiogrodzkich obligacyi indemnizacyjnych.

Z dniem 1. lipca 1866 zapada ostatni z kuponów, dodanych do siedmiogrodzkich obligacyi indemnizacyjnych, i nastaje konieczność zaopatrzenia tych obligacyi w nowe arkusze kuponowe.

Pod względem wydania tych nowych arkuszów kuponowych podaje się następujące postanowienia do wiadomości powszechnej:

1) Wydawanie nowych arkuszów kuponowych ma się rozpocząć z dniem 1. lipca 1866.

2) Arkusze kuponowe mogą być pobierane nietylko w kasie funduszu indemnizacyjnego w Hermansztadzie, ale także w Wiedniu w II. oddziale c. k. centralnej kasy państwa (depozytowej kasy państwa), tudzież u urzędujących jako kasy funduszu indemnizacyjnego monarchicznych, a względnie krajowych kas w Lincu, Salcburgu, Gracu, Klagenfurcie, Lublinie, Inszpruku, Pradze, Bernie, Oppawie, Gorycyi, Tryeście, Parenzo, Lwowie, Krakowie, Czerniowcach, Budzie i Zagrabiu, nakoniec u c. k. głównej kasy krajowej w Temeszwarze, u c. k. filialnych kas w Preszburgu, Oedenburgu i Koszycach, i u c. k. kasy zbiorowej w Wielkim Waradynie.

3) Jeźli kto chce zacząwszy od 1. lipca 1866 podnosić arkusze kuponowe w kasie funduszu indemnizacyjnego w Hermansztadzie, tedy potrzeba w tym celu przedstawić oryginalne obligacye długu w tej kasie, a tą jeźli przeciw wydaniu arkuszów kuponowych nie zachodzi żadna wątpliwość, będzie je wydawać za niestemplowanem potwierdzeniem odebrania, ale zarazem wykaże dokonane wydanie na obligacyach.

4) Jeźli zaś chce kto podnosić arkusze kuponowe u jednej z innych kas wymienionych w ustępie 2., natenczas potrzeba zacząwszy od 1. lipca 1866 przedkładać oryginalne obligacye z załączeniem sporządzonej w trzech exemplarzach konsygnacyi tej kasie, w której zamierza się podnieść kupony. Ta kasa wyciśnie na obligacyach klauzulę zameldowania, zwróci je stronom, uda się potem dla otrzymania arkuszów kuponowanych do kasy funduszu indemnizacyjnego w Hermansztadzie, i jeźli nie zachodzi żadna wątpliwość, wyda kupony za ich nadejściem stronie za powtórnem okazaniem oryginalnych obligacyi, tudzież za złożeniem niestemplowanego potwierdzenia odebrania i za zwróceniem przypadającej za przesłanie należytości, wykazawszy wydanie na obligacyach.

Należytość obliczana będzie za każdą przesyłkę, prócz niezmiennej taxy głównej 15 centów, w połowie przepisanej taryfą portoryi od wartości.

5) Strony, które pragną podnosić arkusze kuponowe w depozytowej kasie państwa w Wiedniu (ulica Singerstrasse, gmach bankowy), mogą zresztą zgłaszać się u niej już w ciągu czasu od 1. lutego do końca kwietnia 1866 z przedłożeniem oryginalnych obligacyi i pojedyńczej konsygnacyi.

Zgłoszenie się w ciągu tego czasu uwalnia od opłaty wspomnionej pod 4. należytości, i wydawanie arkuszów kuponowych co do zgłoszeń uskutecznionych w powyższym terminie rozpocznie się z dniem 1. lipca 1866 za powtórnem przedłożeniem oryginalnych obligacyj i niestemplowanego potwierdzenia odebrania.

Jeźli zgłoszenie się nie nastąpi w ciągu wyż wymienionych trzech miesięcy, natenczas będą zacząwszy od 1. lipca 1866 zastosowane postanowienia przytoczone pod 4.

6) Co do tych obligacyj, które są zastawione lub złożone w uprzywil. austr. banku narodowym w Wiedniu, lub też w filiach jego, zajmie się sam bank narodowy a względnie jego filia, jeźli strona uprasza je o to, podniesieniem nowych kuponów.

7) Celem uzyskania arkuszy kuponowych do owych obligacyj, które znajdują się u komisyi sierocińskich, a względnie w urzędach sierocińskich i w depozycie sądowym, pozostawia się zazwyczaj przynależnym zawiadowcom majątku, którym zresztą także pojedyńcze kupony w czasie zapadnięcia wydawane będą, ażeby wyjednali sobie czasowe wydanie złożonych obligacyj dla podniesienia arkuszów kuponowych, a względnie dla zgłoszenia się o nie: tylko co do tych, mianowicie w Siedmiogrodzie deponowanych obligacyj, od których urzęda depozytowe zwykły zresztą realizować same pojedyńcze kupony w czasie zapadnięcia, mają te urzęda dla uzyskania arkuszów kuponowych udawać się z przedłożeniem obligacyj oryginalnych do kasy funduszu indemnizacyjnego w Hermansztadzie.

8) Blankiety na konsygnacye wydawane będą w przynależnych kasach bezpłatnie.

Z król. siedmiogrodzkiej kancelaryi nadwornej.

(Z urzędowej części Gazety wiedeńskiej.)

J. Ex. minister stanu przeniósł nauczyciela c. k. wyższej szkoły realnej w Insbrucku Dra. Wacława *Korna* w tym samym charakterze do gr. oryen. szkoły wyższej realnej w Czerniowcach.

Część nieurzędowa.

Lwów, 16. lutego.

Hrabia *Szczepan Szapary*, który w izbie magnatów węgierskich przemawiał za osobnym adresem, krytykuje w otwartem piśmie do dziennika *Maagyar Vilag* adres izby deputowanych i powiada, że zmiany i najpotrzebniejsze dodatki muszą być wprzódy zformułowane, nim się zażąda przywrócenia ustaw z r. 1848.

Pesti Naplo jest zadowolony nowym artykułem w *Wiener Abendpost* i powiada, że także węgierski sejm niechce przywracać komitatów ani z r. 1847 ani też z r. 1861, lecz tylko zakreśloną w ustawie z r. 1848 organizacyę.

Senat *francuzki* obradował 13. b. m. dalej nad adresem. Hrabia *Segur-Augesseau*, kardynał *Bronnechose* i jenerał *Gemeau* mówili obszernie o konwencyi wrześniowej, wyrażali swoją nieufność przeciw rządowi włoskiemu, i żądali utrzymania świeckiej władzy Papieża. Senator *Bonjeau* mówił, że Włochy wykonają konwencyę jak najdokładniej, ale świecka władza Papieża nie ma warunków życia. Minister stanu *Rouher* mówił: Konwencya wrześniowa utworzyła dwie pewne świeckie władze udzielne we Włoszech, i dowodził, że niedowierzanie szczerości rządu włoskiego nie jest usprawiedliwione. Francya zastrzegła sobie wolność działania. Gdyby oznajmiono to, co ona uczyni, to albo zachwianoby albo znieważono tę wolność działania. Francya dąży zawsze do pojednania Papieża z Włochami. W końcu przyjęty został §. 9. projektu adresu.

Szlezwicko-holsztyńska gazeta dowiaduje się, że sąd miejski w Altonie odpowiedział *odmownie* na żądanie berlińskiego trybunału względem wydania redaktora *Maya*.

Lwów, 15. lutego. W onegdajszym artykule wstępnym mówiąc o bankach rolniczych wyraziliśmy zdanie, iż żaden bank rolniczy, żaden zakład ważniejszy bez osobistej inicyatywy znakomitszych w kraju obywateli do skutku nie przyjdzie. Z przyjemnością przeto widzimy z wczorajszej *Gazety wiedeńskiej*, że kilku obywateli krajowych uzyskaniem koncesyi na założenie banku dla udzielania pożyczek na realności miejskie, pierwsi wystąpili na właściwą drogę na jakiej zakłady kredytowe powstać u nas mogą. Mamy nadzieję, że zamiar powzięty przez pp. hr. Gołuchowskiego, hr. Włodzimierza Dzieduszyckiego, hr. Alfreda Potockiego, Ludwika Skrzyńskiego, Smolkę i Koliszera szczęśliwie do skutku doprowadzony będzie, tuszymy bowiem, iż obywatele ci pewną część kapitału akcyjnego, funduszem banku być mającego, między sobą rozbiorą, tem samem zaś i innych do subskrybowania na akcye zachęcą.

Zakład udzielający pożyczki na realności miejskie wielką być może dla kraju korzyścią. Trudno bowiem zaprzeczyć, iż w obec łatwego i zyskownego ulokowania kapitałów w papierach publicznych, do czego dziś tak wielka jest sposobność, daje się w ogóle uczuć pewien wstręt do elokacyj hypotecznych, zwłaszcza iż rewindykcya kapitału na hypotece umieszczonego, często z wieloma trudnościami połączona być może. Zakład kredytowy pośredniczący niejako między kapitalistą wypożyczającym a właścicielem realności pożyczkę zaciągającym trudności te usuwa, zaręcza bowiem pierwszemu łatwość odebrania kapitału wypożyczonego, drugiemu zaś nastręcza sposobność dostania pieniędzy pod umiarkowanemi warunkami.

Dotąd ze wszystkich zakładów kredytowych w monarchii egzystujących, jeden tylko bank narodowy austryacki udzielał pożyczki na realności miejskie w listach zastawnych z krótszym lub dłuższym terminem amortyzacyjnym. Wszelako wyrabianie pożyczki w banku narodowym już z powodu odległości jego od główniejszych miast prowincyi naszej, narażało na różne koszta i tru-

dności, które w zakładzie w śród kraju samego operującym ominąć będzie można.

Jednocześnie prawie z wiadomością o koncesyonowaniu zakładu kredytowego czytamy doniesienie o zawiązaniu się spółki akcyjnej dla objęcia i rozszerzenia fabryki papieru w Czerlanach. Z prawdziwą radością witamy przedsiebiorstwo, które nie tylko akcyonaryuszom sowite zyski roknje, ale nadto i w kraju samym ustali i podniesie rodzaj przemysłu prawdziwie domorodnego. Krom trzciny do wyrobu papieru przydatnej, którą fabryka w Czerlanach jako specyalny surowy materyał w takiej obfitości posiada, może ona wyrobić na papier owe krocie tysiący cetnarów szmat, które Galicya corocznie za granicę wywozi, wiadomo zaś, że przy szmatach koszta transportu wynoszą prawie drugie tyle co wartość ich na miejscu zapłacona. Fabryka krajowa koszta te oszczędzi, taniej więc papier wyrabiać może niż fabryki które materyał surowy z dala sprowadzać muszą. Dziś spodziewać się można, iż wkrótce Galicya nie tylko żadnego papieru z zagranicy lub z innych prowincyj monarchii sprowadzać nie będzie, ale nadto miasto szmat papier już wyrobiony innym krajom koronnym dostarczać zdoła. Fabrykacya zaś papieru to przedmiot nader wielkiej wagi, bo potrzeba i konsumcya tego artykułu wszędzie jest bardzo znaczna i z każdym dniem się zwiększa.

Ci co akcye czerlańskie rozbiorą wielkich zaprawdę korzyści z wszelkiem podobieństwem do prawdy spodziewać się mogą. Z powodu ogłoszonej subskrybcyi tę tylko uwagę zrobić sobie pozwolimy, iż ponieważ statuta spółki ułożone już są i zatwierdzone, przeto, zdaniem naszem, wypadałoby przy rozpisaniu subskrybcyi ogłosić zarazem wyciąg z statutów, o ile praw akcyonaryuszów i wpływu ich na zarząd dotycze, zwłaszcza, iż każdy subskrybent podpisać się ma na przyjęcie statutu, którego dotąd nie zna. Sądzimy, iż pokrycie kapitału akcyjnego z góry już zapewnione być musi, jak skoro w wezwaniach do subskrypcyi okoliczność ta pominiętą została.

Przy szczęśliwie rozbudzonym ruchu przemysłowym w kraju można mieć nadzieję, iż z kolei znajdą się obywatele, co pomyślą o założeniu zakładu kredytowego dla rolnictwa, mającego na celu dostarczenie rolnikom kapitału obrotowego za osobistym kredytem, bez którego dziś w rolnictwie nikt prawie obejść się nie może. Potrzeba podobnych instytucyi tak powszechnie uczuć się dała, iż nawet w krajach takich jak Belgia i Francya, gdzie zamożność daleko większa niż w biednym kraju naszym, gdzie o pieniądz daleko łatwiej niż u nas, obok stowarzyszeń udzielenie pożyczek na hipotekę rolniczą na celu mających (Credit foncier) powstają liczne stowarzyszenia dla dostarczenia rolnictwu kapitału obrotowego za osobistym kredytem (Credit agricole). U nas tylko dotąd nikt jeszcze o tem nie pomyślał, a raczej nie znalazł się nikt, coby czynnie rękę do dzieła przyłożył, bo na różnych przemysłach i artykułach dziennikarskich wcale nam nie zabrakło. Realności miejskie miały jeszcze otwartą acz trudną może drogę do banku narodowego austryackiego, ale rolnik nawet najrzetelniejszy i zamożny, jeżeli mu kapitału obrotowego choć w części tylko zabrrknie, nie ma drogi jeno do lichwiarza, któremu częstokroć cięższy haracz opłacać musi niż podatki rządowe wynoszą. Czas już po temu, żeby się to przecież skończyło, żeby rzecz tak ważna zwróciła na siebie uwagę mężów światłych, dobro kraju na sercu mających, na których u nas nigdy nie zabrakło, a którzy i dziś jeszcze się znajdą, chociaż dotąd nadzieją tylko że się pojawią, karmić się musiano.

Monarchia Austryacka.

Trzydzieste czwarte posiedzenie Sejmu krajowego dnia 15. lutego 1866.

Marszałek krajowy x. *Leon Sapieha* zagaił posiedzenie o godzinie 11½ przed południem. Obecnych posłów było 114. Ze strony Rządu: c. k. komisarz rządowy, radzca dworu p. *Possinger*.

Protokół ostatniego posiedzenia został odczytany i przyjęty. Odczytano potem interpelacyę p. *Agopsowicza* do c. k. komisarza rządowego tyczącą się rewizyi odbytej dnia 31. stycznia r. b. z nakazu c. k. naczelnika powiatowego u p. Kajetana Bogdanowicza właściciela Widynia powiatu Sniatyńskiego. Interpelujący zapytuje: 1. Jakich środków wys. Rząd użyć zamyśla by na przyszłość zasłonić spokojnych mieszkańców przeciw samowoli urzędników? 2. Czy naruszający prawa obowiązujące naczelnik będzie do odpowiedzialności pociągniętym i w myśl §. 4. ustawy z dnia 27. października 1862 ukaranym?

C. k. komisarz rządowy odpowiada, że fakt o którym mowa, nie jest mu wiadomy, gdy jednak zasiągnie o nim wiadomości, da odpowiedź na interpelacyę.

Przedłożono potem wniosek p. *Gutowskiego* o nadanie osobnego statutu gminnego dla miasta Nowego Sącza według załączonego projektu, przez tamtejszy wydział miejski ułożonego. Projekt ten na wniosek wnioskodawcy odesłany został bez poprzedniego wydrukowania do komisyi dla statutów miejskich.

Następnie przedłożono wniosek p. *Trochanowskiego*, ażeby Sejm polecił Wydziałowi krajowemu, by wziął pod rozpoznanie istniejącą ustawę zarobkową rzemieślniczą, wykazał niesprawiedliwe zastosowanie jej do Galicyi, obmyślił odpowiedniejszy sposób nałożenia podatku zarobkowego na nasz kraj i przedłożył w obecnej kadencyi Sejmowi co do tego przedmiotu wniosek do uchwały.

Wniosek ten dostatecznie poparty zostanie wydrukowany i rozdany.

P. *Kapiszewski* otrzymał urlop 8dniowy, p. *Krzeczunowicz* z powodu zatrudnienia w komisyi urlop 3dniowy.

Odczytano potem dalszy ciąg petycyj wniesionych do Sejmu. Liczba wniesionych dotychczas petycyj wynosi 1348.

Hr. *Russocki* ogłosił następujący rezultat wyboru uzupełniającego czterech członków do komisyi i dla ustawy wodnej: Głosujących było 84. Absolutna większość 43. P. Gerynger otrzymał 83 głosów, p. Krawczyk 83, p. Gutowski 81. p. Trzecieski 69.

Z porządku dziennego nastąpiło sprawozdanie komisyi petycyjnej. Petycya posłów włościańskich: Dwolińskiego, Krawcowa, Błaza, Lepkaluka, Drozda i Andrejczuka o wynagrodzenie kosztów podróży na Sejm w r. 1863 odesłana została do Wydziału krajowego z poleceniem wypłaty kosztów podróży.

Petycye Ludwiki Rzepińskiej o roczną zapomogę, stowarzyszenia słuchaczów instytutu politechnicznego w Wiedniu o zasiłek i galic. Towarzystwa muzycznego o subwencyę odesłano do komisyi budżetowej.

Petycyę gminy Konieczkowa o zapomogę i o szacunek katastralny odesłano do Wydziału krajowego i do komisyi katastralnej.

Petycyę Antoniego Sozańskiego z zażaleniem na nadużycia przy sprzedaży soli w Drohobyczy odesłano do c. k. Prezydyum Namiestnictwa do odpowiedniego użytku odnośnie do podobnej petycyi gminy Turze.

P. *Gniewosz* zwraca przy tej sposobności uwagę nato, że przy baniach solnych są dwojakie urzęda, mianowicie urzęda techniczne i sprzedające. Techniczni urzędnicy nie biorą żadnego udziału w sprzedaży soli, założenie więc w petycyi do urzędników odnosić się nie może.

Petycyę Alexandra Miazgi o pożyczkę i z zażaleniem na zbyt surowe egzekwowanie podatków odesłano do Wydziału krajowego i do c. k. Prezydyum Namiestnictwa.

Petycyę Ignacego Duba o uwolnienie od kosztów szpitalnych odesłano do c. k. Prezydyum Namiestnictwa.

Petycyę gmin Kaniów stary, Koniówka Dańkowska, Kaniuk Bestwiński i Bestwinka o grunta, uchwalono przejściem do porządku dziennego.

Petycyę wniesiona w języku niemieckim w imieniu gminy Zabłotów, uchylono jako bezimienną.

Petycyę Awita Wilkoszewskiego z zażaleniem na urząd powiatowy w Jordanowie i na sąd krajowy w Krakowie, odesłano do c. k. Prezydyum Namiestnictwa.

Petycyę reprezentantów miasta Stanisławowa o statut gminny, odesłano do komisyi dla statutów miejskich.

Petycyę komitetu c. k. galic. Towarzystwa gospodarskiego, o uwolnienie uczniów szkoły rolniczej w Dublanach od służby wojskowej, odesłano do c. k. Prezydyum Namiestnictwa z zaleceniem do uwzględnienia.

Petycyę mieszkańców miasta Dobromila o rozpisanie nowego wyboru burmistrza, odesłano do c. k. Prezydyum Namiestnictwa do uwzględnienia.

Przystąpiono potem do dalszej dyskusyi nad projektem statutu gminnego dla miasta Krakowa.

Ustęp *f)* paragrafu 29. projektu przyjęto bez dyskusyi według wniosku komisyi.

Ustęp *g)* przyjęto z poprawką hr. *Gołuchowskiego* nadającą prawo głosowania na radzców miejskich także magistrom chirurgii.

Następne paragrafy projektu od §. 30. włącznie do §. 63. przyjęto według wniosku komisyi. Poczem na wniosek p. *Ludwika Skrzyńskiego* uchwalono podawać pod dyskusyę i uchwałę nie pojedyńcze paragrafy lecz całe tytuły. W taki sposób przyjęto bez dyskusyi tytuł 11. *o Magistracie*, a następnie tytuł 12. *o zakresie działania Rady miejskiej*. W tym tytule przedmiotem dyskusyi był tylko §. 70.

C. k. Komisarz rządowy zrobił uwagę że ustęp 6. tego paragrafu, stanowiący że do zakresu Rady miejskiej należy ustanawianie opłat za czynności urzędów gminnych w interesie stron podejmowane, jest niewłaściwy, gdyż jest zbyt ogólnikowe i mogłoby prowadzić do nieporozumień, jakoby Rada miejska jaka zapłatę za czynności urzędowe pobierała, a z resztą w ustępie 10. tegoż paragrafu jest już mowa o taxach i opłatach na fundusz miejski pobieranych. Dalszą uwagę robi c. k. komisarz rządowy co do ustępu 11. tegoż paragrafu, w którym orzeczono że do zakresu rady miejskiej należy udzielanie konsensów na oberże, domy zajezdne, wyszynk trunków i kawiarnie. Udzielanie podobnych konsensów przysłużaćby mogło Radzie miejskiej tylko z tytułu prawa do propinacyi. To prawo jednak w mieście Krakowie jest zakwestyonowane. Udzielanie zaś konsensów do wyszynku na mocy ustawy przemysłowej należy do władzy politycznej.

Sprawozdawca komisyi p. *Zyblikiewicz* zgadza się na opuszczenie ustępu 6. obstaje jednak za zatrzymaniem ustępu 11.

Za zatrzymaniem tego ustępu przemawia p. *Seidler* odwołując się do dawnych praw Senatu Krakowskiego, które przeszły na miasto. Prawo propinacyi lubo teraz zakwestyonowane, może być odzyskane w drodze łaski N. Pana, lub w drodze procesu. Uchyleniem tego ustępu pozbawionoby miasto znacznego dochodu.

Przy głosowaniu ustęp 6. został uchylony, ustęp zaś 11. większością głosów przyjęty. Poczem cały Tytuł 12. włącznie do §. 85 według projektu komisyi przyjęto.

Posiedzenie zamknięto o godzinie 3ciej po południu. Przyszłe posiedzenie w piątek. Porządek dzienny: Dalsze rozprawy nad Sta-

tutem dla miasta Krakowa i pierwsze czytanie wniosków: p. Ludwika Skrzyńskiego o pomnożenie liczby posłów z miast, ks. Kaczały o kominiarzach i ks. Stempka o wydatkach kościelnych.

Kraków, 14. lutego. *Krak. Ztg.* pisze: Odnośnie do ustawy z 5. marca 1862 zabezpieczającej autonomię gmin, ministerya wojny i stanu, jak się dowiadujemy, uchwaliły, aby §. 20. cesarskiego rozporządzenia z 19. grudnia 1853, względem uwzględniania inwalidów i wysłużonych wojskowych przy obsadzaniu posad służbowych w gminie, tudzież rozporządzenie ministerstwa spraw wewnętrznych z 12. czerwca 1854, względem zastosowania powyższego rozporządzenia także do posad manipulacyjnych i służbowych obsadzanych przez wydziały stanowe, nie były już bezwarunkowo wypełniane, lecz cel ten winien być osiągnięty przez pobudzanie uczuć patryotycznych.

Wiedeń, 14. lutego. *(Nowiny dworu. — Wiadomości bieżące.)* Z Pesztu donszą pod dniem wczorajszym, że wiadomość o odłożeniu obiadu u dworu z wtorku na czwartek z powodu słabości Najj. Pani, największy wzniecila smutek. Słabość jednak była nieznaczna i już minęła.

Wczoraj w południe Najj. Pani raczyła przyjmować deputacyę Towarzystwa peszteńskiego dam dobroczynności. Prezesowa, p. Antonina Bohus Szögyenyi w gorącej przemowie poleciła Najwyższej opiece to od pół wieku istniejące stowarzyszenie, poczem panie wydziału były kolejno przedstawiane Najj. Pani; Jej Ces. Mość raczyła najłaskawiej rozmawiać z każdą z pań i wywiadywać się o czynności stowarzyszenia. Do deputacyi należały hrabiny Cziraky, Tihanyi, Karolyi-Orczy, Pajacevich-Prandau, Szapary-Györy, Zichy-Kray, pp. Anna Balogh, Fölöp, Karolina Kochmeister, Julia Marschalko, Róza Ritler, Józefina Strobentz, Fanni Sztarok i Eliza Turn.

Z Pesztu donoszą pod dn. 13. b. m.: Wczoraj wieczorem przybył tu J. C. M. Arcyksiążę Ludwik Wiktor, i był w dworcu kolei przyjmowany przez naczelników rozmaitych władz.

Constitutionelle österreichische Zeitung zamieściła artykuł następujący:

„Przyzwyczajono się w ostatnim czasie do drobiazgowego rozbioru każdego słowa, każdej głoski, o której sądzono, że z rządowego źródła pochodzi, co zresztą pojąć można w obec wielkiego znaczenia chwili obecnej. Czyli zaś zyska na tem sprawa, która dziś wszystkie umysły zajmuje, to wielkie pytanie, a na pytanie to odpowiedzielibyśmy przyzwalająco w ten czas tylko, jeżeli przy śledzeniu myśli aż do najsubtelniejszych jej odcieni idzie o oświecenie duchów i umysłów, nie zaś o wprowadzenie ich w zamęt i błąd. Zdaje nam się jednak, że przy analizowaniu myśli rządowej w sprawie węgierskiej, dzienniki nie postępują z należytą oględnością i bacznością, jakich obecnie sytuacya wymaga. Nie ulega żadnej wątpliwości, iż rząd po sformułowaniu żądań sejmu węgierskiego jasne ma w tem pojęcie, na które z tych żądań przystać może bez żadnego zastrzeżenia, na które przystanie w pewnych tylko granicach, a które bezwarunkowo odrzuci. Lecz właśnie prowadzą się układy. jeżeli zaś w granicach programu ściśle określonego jedna lub druga koncesya zmienić się jeszcze może, to jednak żadna ze stron, które się między sobą układają, nie rozpocznie układów od tego, iż w tem co żąda lub na co przystaje, od razu ostatnie swe słowo wyrzecze. Bo w takim przypadku nie byłoby wcale układów, szłoby tylko o przyjęcie lub odrzucenie. Nie mamy pretensyi do wiedzenia o tem, do jakiego punktu rząd posunąć się zamierza, w koncesyach swych dla Węgier, poza jaki zaś punkt w żadnym razie nie pójdzie, ani też z drugiej strony nie wiemy, o ile sejm węgierski od żądań swych odstąpi lub takowe zmodyfikuje. Chcemy tylko przypomnieć, iż rząd i sejm układają się między sobą, w pojęciu zaś układów nie idzie o to, ażeby ostatecznie jedna ze stron, które się układają, przeszła w zupełności na stanowisko drugiej strony, lecz że pomyślnego i spiesznego rezultatu układów tem bardziej spodziewać się można, jeżeli obie strony do siebie się zbliżają. Gdyby zaś w ogóle przypuścić można, że rząd w mowie tronowej a sejm węgierski w adresie ostatnie już słowo wypowiedział, w takim razie o układach wcaleby mowy być nie mogło."

Czynności sejmów krajowych.

Na posiedzeniu izby magnatów w sejmie węgierskim dnia 13. b. m. prezydent Sennyey zdawał sprawę z przyjęcia deputacyj hołdowniczych przez Najjaśn. Państwa w dniu 1go b. m. i kazał odczytać mowy, które miano przy tej sposobności. Odpowiedzi Najjaś. Państwa wysłuchano stojąc, a okrzyki Eljen przerywały czytanie. Następnie hr. Jerzy Festetics zaproponował wysłać adres osobny, i w tym celu wybrać komisyę z 30 członków. Hr. Józef Palffy wystąpił z wnioskiem przeciwnym, że pierwej trzeba czekać na adres izby deputowanych. Za wnioskiem Festeticsa przemawiali: baron Mikołaj Vay, biskup Ranolder, baron Bela Wenkheim, hr. Henryk Zichy, baron Franciszek Fiath, hr. Jan Schmidegg, hr. Antoni Szecsen, hr. Stefan Szapary, Władysław Majthenyi, hr. Jan N. Zichy, Arcybiskup Bartakovich, baron Władysław Wenkheim itd. Wniosek Palffyego popierali: Władysław Vay, baron Andrzej Orczy, baron Dyonizy Eötvös, hr. Emanuel Andrassy, hr. Alexander Haller, baron Henryk Splenyi, nadżupan Tomesanyi. Przystąpiono do imiennego głosowania, i było 136 głosów za adresem a 53 przeciw temuż. Zatem został przyjęty wniosek podania osobnego adresu. Następnie odbył się wybór trzydziestu członków komisyi. Rezultat głosowania będzie ogłoszony na jutrzejszem posiedzeniu.

W sejmie wyższo-austryackim na posiedzeniu w dniu 13. b. m. wydział szkolny w sprawozdaniu względem założenia gymnazyum realnego w Ried proponuje wezwać wydział krajowy, aby na najbliższej sesyi zdał sprawę, czy można zakładać w wyższej Austryi gimnazya realne, zkąd wziąść nato fundusze, i czy wypada uczynić zadość prośbie miasta Ried o założenie takowego gimnazyum? Tenże wydział proponuje dalej nie przystawać na wniosek Biskupa z Lincu względem wzięcia na fundusz krajowy pensyi dla wdów i sierot po nauczycielach, a natomiast polecić wydziałowi krajowemu, aby na najbliższej sesyi przedstawił odnośne wnioski. Ta propozycya wydziału została przyjęta.

Komisarz rządowy odpowiada na interpelacyę dokt. Wisera względem udzielania gminie Lincu zapomogi ze skarbu państwa za pełnienie czynności policyjnych na tęż przechodzących, że odnośne żądanie miasta Lincu tylko wtedy mogłoby być uwzględnione, gdyby przeniesienie czynności policyjnych na gminę odnosiło się do spraw policyi państwa, ale tak nie jest, przeto za koszta pełnienia czynności policyi miejscowej żadne wynagrodzenie udzielone być nie może.

W sejmie *styryjskim* na posiedzeniu sejmu krajowego w dniu 13. b. m. polecono wydziałowi krajowemu przedłożyć na najbliższej sesyi ustawę względem uregulowania zakładów dobroczynności, poczem rozpoczęto debatę nad ustawą względem reprezentacyi powiatowych. Przyszłe posiedzenie jutro.

Na posiedzeniu sejmu *morawskiego* tegoż dnia uchwalono zaniechać na teraz budowy kolei żelaznych, ale linie Berno-Znaim-Igława, Berno-Ołomuniec-Sternberg, Berno-Trenczyn i Hohenstadt-Glatz uznano jako odpowiednie interesom kraju i wyrażono gotowość popierania budowy tych sieci przez osoby prywatne.

Sejm *czerniowiecki* uchwalił pozostawić rodzicom różnych wyznań chrześciańskich wychowywanie dzieci w jednym lub drugim obrządku, i wyrażono życzenia względem równouprawnienia pod względem religijnym. Potrzebę reprezentacyi powiatowych orzeczono większością 13 głosów przeciw 12, i uchwalono prosić rząd o przedłożenie odnośnych wniosków na przyszłej sesyi. Następne posiedzenie we czwartek.

Królestwo Polskie.

Warszawa, 14. lutego. *(Sprawa włościańska w Królestwie Polskiem.) Ruski Inwalid* pisze: Zastanawiając się nad biegiem sprawy włościańskiej w Królestwie Polskiem mieliśmy już sposobność wspomnieć o środkach przedsięwziętych przez komitet urządzający w kwestyi likwidacyi, t. j. oznaczenia wysokości wynagrodzenia należnego właścicielom dóbr za grunta i służebności, które przeszły na włościan. Jeżeli sprawa ta postępuje nie tak szybko, jakby tego sobie życzył komitet urządzający, pochodzi to nie od kogo innego, jak tylko od samychże polskich właścicieli dóbr; powinniby oni zrozumieć tę prostą prawdę, że im bardziej usiłować będą omijać prawo, tem powolniej nastąpi spodziewane przez nich rozwiązanie." Na tej zasadzie wynurzyliśmy myśl, że byłoby wielce pożądanem, ażeby właściciele dóbr pospieszyli się ze złożeniem tabel likwidacyjnych, i ażeby tabele te układane były w ten sposób, izby nie potrzebowały objaśnień na skutek ich niedokładności. Niewątpliwe dane stawiały nas w możności twierdzenia, że komitet urządzający przedsiębierze ze swej strony jak najenergiczniejsze środki dla posunięcia tej sprawy naprzód; do pierwszych dni października liczba wszystkich złożonych tabel likwidacyjnych wynosiła 3050, z których 87 było już stanowczo zatwierdzonych przez komisyę centralną, i wynagrodzenie przyznane na ich podstawie właścicielom dóbr, wynosiło sumę 330.000 rs. Wiadomości, jakie posiadamy obecnie, dochodzą do pierwszych dni stycznia. Przy zastanawianiu się nad niemi jedna głównie uderzyła nas okoliczność: widzimy, że do drugiej połowy listopada r. z. tabele likwidacyjne składane były bardzo opieszale, tak, iż n. p. w połowie tego miesiąca liczba ich dochodziła tylko do 4200, podczas gdy przed samym terminem ostatecznym, t. j. przed 16. (28.) listopada liczba ich doszła odrazu do 17.000! Jak objaśnić tak dziwną okoliczność? Czyż polscy właściciele dóbr, którzy mieli tak dużo czasu do ułożenia tabel likwidacyjnych, nie pomyśleli o tem do ostatniej chwili. Przypuszczenie to wydaje się więcej niż prawdopodobnem, tak, iż musimy szukać innego rozwiązania faktu, który przytoczyliśmy: czyż zależy ono na tem, że polscy właściciele dóbr uciekali się do tych wszystkich zwłok szkodliwych dla ich własnych interesów pod wpływem niepodobnej do urzeczywistnienia nadziei, że bieg sprawy włościańskiej w Królestwie Polskiem może wziąść inny kierunek? Dziwnaby to była rzecz, gdyby tak rzeczywiście być miało. W styczniu liczba tabel likwidacyjnych wynosiła 17.308; z tych komisya centralna zatwierdziła stanowczo 754; na zasadzie ich przyznano właścicielom wynagrodzenie w ogólnej sumie 2,858.074 rs. Komisya centralna i komisye miejscowe przedsiębiorą jak najenergiczniejsze środki dla przyspieszenia powierzonych im prac; lecz cóż począć, jeżeli nagromadziła się u nich odrazu w ciągu kilku dni wyżwspomniona ogromna liczba tabel likwidacyjnych? Nadmienić tu także wypada, że kurs listów likwidacyjnych, jak skoro takowe ukazały się na giełdzie warszawskiej, wynosił odrazu 76% i następnie doszedł szybko do 80%. Kurs tych listów pozostaje dotąd w tejże wysokości bez żadnych prawie zmian; nie należy zapominać, że listy te są czteroprocentowe.

Ostatnia poczta.

Peszt, 14. lutego. W stanie zdrowia Jej Mości Cesarzowej zaszło pocieszające polepszenie, i wkrótce przeto naznaczony będzie dzień założenia kamienia węgielnego na Elizabetinum.

Berlin, 14. lutego. *Prov. Corresp.* pisze: Rezolucye izby deputowanych są prawnie i faktycznie całkiem nieważne i bezskuteczne i nie zniosą nic zgoła w stanie rzeczy. Uchwała najwyższego trybunału będzie wykonaną pomimo przeciwnego konstytucyi protestu. Rząd — jak to zapowiedział minister sprawiedliwości — zrobi pełny użytek z tego, o ile okaże się to potrzebnem. *Prow. Corr.* przedstawia niepodobieństwo porozumienia. Rząd ma do dalszego prowadzenia obrad sejmowych inne powody, i nie da się ani zastraszyć ani obałamucić. Nie jako opinia syndykatu koronnego, lecz przez inne bezpośrednie poruszenie ma przyjść sprawa Księstw przed izbę, jeźli sesya nie skończy się wprzódy dla namiętnego charakteru obrad.

TEATR.

Dziś (przedstaw. polskie) **„Miód kasztelański,"** komedya w 3 aktach, oryginalnie napisana przez J. I. Kraszewskiego. Trzeci występ gościnny p. *J. Królikowskiego* z Warszawy.

Jutro (przedst. niem.) **„Die Jüdin,"** wielka opera w 5 aktach, na korzyść śpiewaczki opery p. *Gabryeli Szegal.* P. Karolina Morska jako gość.

Przyjechali do Lwowa.

Dnia 15. lutego.

Hotel Langa: PP.: Książę Woroniecki Franc., z Ostrowa.

Hotel angielski: Hr. Szembek Rom., z Podola. — Agopsowicz Ant., z Trofanówki. — Bogdanowicz Kaj., z Widynowa. — Górski Mac., z Kaszyc. — Rucki Stan., z Siendowa. — Udrycki Ad., z Mostów wielk.

Hotel krakowski: Stobiecki Leon, z Bartoszowa. — Wiszniewski Wikt., ze Strzelisk.

Wyjechali ze Lwowa.

Dnia 15. lutego.

PP.: Hr. Koziobrodzki Jan, do Michałówki. — Bocheński Rom., do Jezierzan. — Cielecki Alfr., do Hudynkowiec. — Czajkowski Jan, do Bóbrki. — Dwernicki Gotth., do Tarnopola. — Homolacz Edw., do Zakopanego. — Janicki Jan, do Przemyśla. — Kołaczkowski Ad., do Krakowa. — Kopestyński Józ., do Bilska. — Mazaraki And., do Nesterowic. — Mecherzyński Franc., do Krakowa. — Papara Jul., do Dolnicza. — Pohoreccy Ad. i Edw., do Polski. — Polański Teod., do Rudnik. — Pierzchała Ign., do Uszkowic. — Rosnowski Fel., do Użejowic. — Urbański Rud., do Dobrosina. — Zaleski Jul., do Krakowa.

Spostrzeżenia meteorologiczne we Lwowie.

Dnia 15. lutego 1866.

Pora	Barometr w mierze parys. sprowadzony do 0° Reaum.	Stopień ciepła według Reaum.	Stan powietrza wilgotnego	Kierunek i siła wiatru	Stan atmosfery
7. god. zrana	324.92	− 1.2	80.0	zachodni sł.	pochmurno
2 g.od. po poł.	324.99	+ 2.3	68.6	„ „	„
10.god.wiecz.	325.52	— 1.5	82 8	„ „	„

Kurs Lwowski.

Dnia 15 lutego

		gotówka zł.	gotówka c.	towarem zł.	towarem c.
Dukat holenderski	wal. austr.	4	86	4	91
Dukat cesarski	„ „	4	88	4	92
Półimperyał zł. rosyjski	„ „	8	47	8	57
Rubel srebrny rosyjski	„ „	1	56	1	59
„ papierowy rosyjski	„ „	1	29	1	31
Talar pruski	„ „	1	51	1	53
Polski kurant i pięciozłotówka	„ „	—	—	—	—
Galicyj. listy zastawne w. a. za 100 zł.	bez kuponów	63	82	64	42
„ „ „ m. k. za 100 zł.	bez kuponów	67	01	67	63
Galicyjskie obligacye indemnizacyjne	bez kuponów	66	67	67	42
5% Pożyczka narodowa	bez kuponów	64	72	65	33
Akcye gal. kol. żelaz. Karola Ludwika	bez kuponów	159	17	162	50

Telegrafowany kurs wiedeński.

Dnia 15 lutego

	złr.	kr.
5% Metaliki	61	85
5% pożyczka narodowa	65	05
Losy z 1860 roku	81	0[illegible]
Akcye banku wiedeńskiego	747	—
„ „ kredytowego	146	10
Londyn, 10 funtów szterlingów	102	70
Srebro	102	—
Dukat pojedyńczy	4	91

Kurs giełdy wiedeńskiej.

Dnia 13. lutego.

1. Dług publiczny. (Za 100 zł.)

A. Państwa.	pien.	towar.
W austr. wal. po 5%	57.80	58 —
„ „ bez kuponów zwrotny po 5%	99.—	99 40
Z pożyczki narod. z proc. od stycznia do lipca po 5%	64.85	65.—
od kwiet. do paźd. po 5%	64.85	65.—
Pożyczka w srebrze z 1864 roku zwrotna w 35 latach	68.—	68.50
Z r. 1851 ser. B. po 5%	—.—	—.—
Metaliki po 5%	61 80	61.90
Metaliki z proc. od maja do listopada po 5%	62.30	62.40
dtto. po 4½%	54.50	55.—
dtto. „ 4%	48.50	49.—
dtto. „ 3%	36.25	36 75
dtto. „ 2½%	30.—	32.—
dtto. „ 1%	12 10	12.20
Przez do wyl. z r. 1839 całe losy	145.—	145 50
Przez do wyl. z r. 1839 piąta część losów	144 —	144 50
Przez. do wyl. z r. 1854	76 —	76 50
Przez. do wyl. z r. 1860 po 500zł.	81.—	81.20
Przez. do wyl. z r. 1860 po 100 zł.	89 30	89.50
Pożyczka z r. 1864 (z premią) po 100 złr.	75 30	75.50
Renty Como po 42 lir. aust.	16 —	16.50
Wylos. obl. dawn. długu państ. po 5%	56.—	58.—
„ „ „ 4½%	54.—	54.50
„ „ „ 4%	48.—	48.50
„ „ „ 3½%	42.—	42 50
Przez. do los. obl. daw. długu państ. z proc. w kraju „ 3%	—.—	—.—
„ 2½%	53 —	55.—
„ 2¼%	48.—	49.—
„ 2%	43.-	43.50
„ 1¾%	38.—	39.—
dtto. z procent. za granicą „ 5%	—.—	—.—
„ 4½%	—.—	—.—
„ 4%	—.—	—.—
B. Krajów koronnych. Obligacye indemn. po 5% za 100 zł.		
Niższej Austryi	81.—	82.—
Wyż. Aust.	81.—	82.—
Salcburg	84.—	85.—
Czech	83 —	84.—
Morawii	80.—	81.—
Szląska	87.—	88.—
Styryi	84.—	86 —
Tyrolu	—.—	—.—

Obl. ind. po 5proc. za 100 zł.	pien.	towar.
Kar., Krainy i Wyb.	84.—	88.—
Węgier	68.—	68.75
Banatu Tem.	66.—	66.50
Kroacyi i Slawonii	70.—	70.50
Galicyi	66 25	66 75
Siedmiogrodu	62.50	63 —
Bukowina	66.—	66.50
Z klauzulą wylos. w r. 1867	65.—	65.50
Banat Temesz.	64.50	65.—
Lomb. wen. poż. z r. 1850	85.—	87.—
Dług Tyrolu po 5%	—.—	—.—
„ 4%	—.—	—.—
Dług Salcburga „ 3½%	—.—	—.—
„ 3%	—.—	—.-
„ 2½%	—.—	—.—
Dług Krainy „ 2%	—.—	—.—
„ 1¾%	—.—	—.—

2. Stan oblig. domestykaln.

	pien.	towar.
Po 3% za 100 zł.	22.50	23.50
„ 2½% „ 100 „	18.—	19.—
„ 2¼% „ 100 „	16.50	18.59
„ 2% „ 100 „	14.—	16.—
„ 1¾% „ 100 „	12.50	14.50

3. Akcye. (Za sztukę.)

	pien.	towar.
Banku narodowego	744 —	746.—
Inst. kred. dla handlu po 200 zł. w. a.	148 10	148 30
Niż.-austr. tow. eskomt. po 500 zł.	573.—	575.—
Banku anglo-austryackiego na 200 złr. (20 ft. ster.) z wpłatą 30%	71.—	72.—
Półn. kol. po 1000 zł. m. k.	1525.—	1528.—
Tow. kolei żel. państwa po 200 zł. m. k. czyli 500 fr.	165.20	165.40
Połud. kolei państ., lomb. wen. i central.-włoskiej kolei żel. po 200 zł. w. a. czyli 500 fr. z wpłatą 180 zł.	161.—	162.—
Kol. Ces. Elżbiety po 200 zł mon. konw.	118.—	118.50
Kol. Kar. Lud. po 200zł. mon. konw.	164.—	164.20
Lwowsko-czerniow. kolej po 200 zł. w. a. w srebrze (20 f. s.) z wpłatą 35%	78.—	79.—
Uprzywil. czeska kolej zachodnia po 200 zł. w. a.	142.50	143.—
Połud.-półn.-niem. kolei kom. po 200 zł. m. k.	108 50	109.—
Kolei Cisy po 200zł. m. k. po 140 zł. (70%) wpłaty	147.—	147.—
Kol. Preszb. Tyrn. I. emis. po 200 zł. m. k.	—.—	—.—
dtto II. emis. po 200zł.m.k.	—.—	—.—
Kolej Bustehradzka po 500 zł. m. k.	700.—	705.—
Kolej Aussig.-Ciepl. po 200 zł m. k.	246.—	255.—
Kol. Bern. Ross. z pierwszeństwem po 200 zł. mon. konw.	—.—	—.—
Kol. Grac.-Köfl. i Tow. górn. po 200 zł. w. a.	—.—	123 —
Austr. towarz. żegl. par. po 500 zł. m. k.	455.—	456.—
Lloyda w Tryeście po 500 zł. m. k.	213.—	215 —
Tow. młyna par. w Wied. po 500zł. w. a.	375.—	385.—
Powsz. austr. Tow. gaz. po 200 zł. w. a.	245.—	253.—
Mostu łańc. w Peszcie po 500 zł. m. k.	—.—	360.—

4. Listy zastawne. (za 100 zł.)

	pien.	towar.
Banku narod. w m. k. 6let. z r. 1857 po 5%	—.—	—.—
10let. „ 1857 po 5%	104.25	104.75
przeznaczone do los. po 5%	91.70	91 90
Banku narod. w w. a. na 12 m. 5%	—.—	—.—
przezn. do losowania po 5%	87.30	87 50
Gal. Tow. kred. w w. a. po 4%	—.—	64.—
Węgier. Towar. ziemskie po 5%	74 —	74 50

5. Obligacye z prawem pierwszeństwa.

	pien.	towar.
Kolej Elżbiety po 5% za 100 zł. m. k.	96.50	97 —
detto detto w sreb. upr za 100 zł. w. a.	—.—	78.—
Emis. z r. 1862 za 100 zł. wal. aust.	—.—	71 —
Tow. austr. kol. państwa po 500 fr.	102 50	103.—
Kol. Lomb. wen. po 500 fr.	91.—	91 50
Kol. półn. po 100 zł. m. k.	87 75	88 —
Kol. półn. po 100 zł. w. a.	86.—	86.50
Kol. Glogn. po 100 zł. m. k.	77.75	78.25
Uprzyw. czeska kol. zach. po 300 zł. w. a. (w srebrze) za 100 zł.	—.—	84.—
Połud. półn. kolej kom. po 5% za 100 zł.	76 —	77.—
Kolej gal. Karola Ludwika po 300 zł. w. a. (w srebrze) po 5% za 100 zł.	—.—	85 —
Tow. żeg. par. na Dun. za 100 zł. m. k.	89.50	90.50
Lloyda za 100 zł.	87.50	88 50

6. Losy. (za sztukę.)

	pien.	towar.
Inst. kred. dla handlu po 100 zł. w. a.	114.—	114.50
Tow. żeg. par. na Dun. po 100 zł. m. k.	80.—	81.—
Poż. Trye. po 100 zł. m. k.	109.50	110.50
„ „ po 50 zł. m. k.	48.—	48 50
Pożycz. miasta Budy po 40 zł. w. a.	23.—	23.50
Esterhazego po 40 zł. m. k.	—.—	75.—
Salma „ 40 „ „	26 25	26.75
Palfiego „ 40 „ „	22.50	23.—
Clarego „ 40 „ „	22.—	23.—
St. Genois „ 40 „ „	21.—	22.—
Windischgrätza 20 zł. „	15.50	16.—
Waldsteina 20 „	19.—	19 50
Keglevicha 10 „	12.25	12 75
Fundacya szpit. Arcyksięcia Rudolfa	12.—	12.50

Weksle.

(Na 3 miesiące.)

	pien.	towar.
Amsterdam za 100 zł. hol.	—.—	—.—
Augsburg za 100 zł. w. p. n.	86.20	86 40
Berlin za 100 tal.	—.—	—.—
Wrocław za 100 tal.	—.—	—.—
Frankfurt za 100 zł. w. p.-n.	86.25	86 55
Genua za 100 lir. piem.	40.80	40 90
Hamburg za 100 M. B.	77.—	77 25
Lipsk za 100 tal.	—.—	—.—
Liwurna za 100 lir. tosk.	—.—	—.—
Londyn za 10 ft. szt.	102.80	103 50
Lugdun za 100 fr.	41.—	41.—
Medyolan za 100 li. wł.	40 80	40 90
Marsylia za 100 fr.	41.10	41 10
Paryż za 100 fr.	41.10	41.15
Praga za 100 zł. w. a.	—.—	—.—
Tryest za 100 zł. w. a.	—.—	—.—
Wenecya za 100zł. w. a.	—.—	—.—
(31 dni po okazaniu)		
Bukareszt za 100 piast. woł.	—.—	—.—
Konstantynopol za 100 piast. tur.		—.—

Kurs złota.

	pien.	towar.
Dukaty ces. men.	4.90½	4.91½
dtto. pełnej wagi	4.90½	4.91½
Korona	—.—	—.—
20frankówka	8.31	8.32
Rosyjski imperyał	8.48	8.50
Talar związkowy	1.53	1.53½
Srebro	102.10	102.20
Kurs korony w c. k. kasach	13zł.	50 c.

Odpowiedzialny Redaktor **Adolf Rudyński.**

Z c. k. galic. drukarni rządowej.